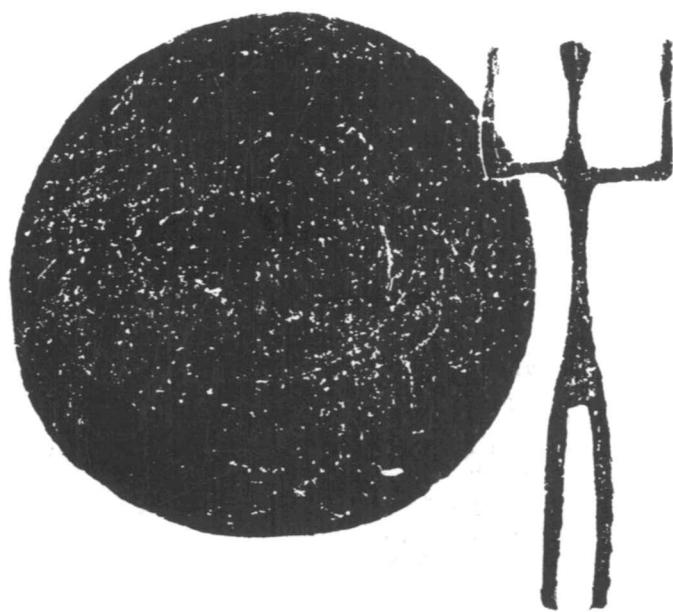

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΒΡΕΤΤΑΚΟΥ
τά ποιήματα

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΤΡΙΑ

ΦΥΛΛΑ

Διεθνής παιδούπολη Πεσταλότσι

Τά πρόσωπα τῶν παιδιῶν εἶναι πατρίδες
 φερμένες ἐδῶ ἀπ' τὰ τέσσερα σημεῖα τῆς γῆς
 γιά ἕνα διάλογο ἀγάπης. Κοινό τό χορτάρι κι ὁ ἥλιος
 καί τὰ χέρια πού παίζουνε. Βλέπετε αὐτά τὰ παιδιά
 πού τὰ μάτια τους εἶναι γιομάτα οὐρανό
 καί ἀθωότητα; Εἶναι οἱ ἴδιοι αὐτοί
 πού σκοτώθηκαν στούς πολέμους·
 πού ἐξωσμένοι ἀπ' τοῦ κόσμου αὐτοῦ τήν ἀδιαίρετη
 σκηνή ἐπαιτήσανε τό δικαίωμα
 νά χαροῦνε τή γῆ πού τούς γέννησε:
 Νά κάθονται πάνω της ἢ νά πορεύονται,
 νά μαζεύουν λουλούδια, νά φαρεύουν στίς λίμνες,
 νά σκάφτουν, νά χτίζουν, νά θαυμάζουν τόν κόσμο
 μέσ ἀπ' τῶν ἄσπρων τους σπιτιῶν τὰ παράθυρα
 δίχως φόβο· ἀσφαλεῖς καί ισότιμοι
 ἀπέναντι στή βροχή. Οἱ ἴδιοι πού πάλαιφαν
 γενναῖα τό ἀδυσώπητο σκοτάδι
 καί πέσανε· πού ἔκαμαν
 ὄμορφα ὄνειρα. Δέν ἦταν διαφορετικά
 τό γέλιο, τὰ χέρια, οἱ κινήσεις τους,
 κι ὅμως σκοτώθηκαν. Τά μάτια τους ἴδια
 σέ λύπη, σέ χρῶμα, καί ἴδιο
 τό φῶς πού ζητούσανε.

Κάθε πρωί

πού βγαίνει ὁ ἥλιος στήν πόλη τοῦ Τρόγγεν,
 στό χωριό Πεσταλότσι, τὰ πράγματα εἶναι
 τό ἴδιο ἀπλά, ὅπως ἄλλωστε ἦταν πάντοτε
 σέ τοῦτο τόν κόσμο. Μοναχά πῶς τὰ πρόσωπα

ἐδῶ τῶν παιδιῶν εἶναι πατρίδες.
Κάθε πρωί, μέ τό ἴδιο τραγούδι
καί κάτω ἀπ' τήν ἴδια υπόσχεση
ἀγάπης
    ὅλα μαζί
εἶναι ἡ Ὑδρόγειος πού προσεύχεται.